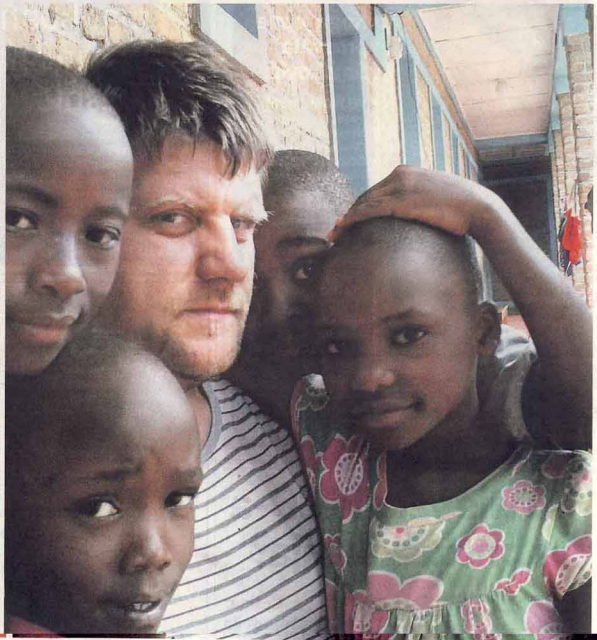
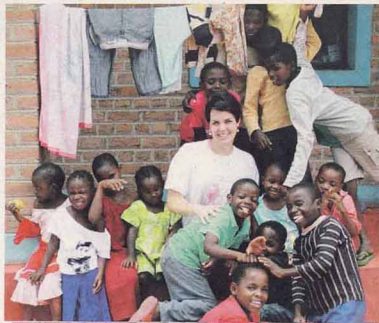

VILČEK NOVAČKI zagrebački poštar i hrvatski

**AKCIJA
KAMEN PO
KAMEN
ŠKOLA**

Zagrebačka Maja Sansović prošle godine bila u misiji u tanzanjskom gradu Songei te je pokrenula akciju za prikupljanje novca za gradnju škole u Magogu

Za male Masaije bio sam čovjek koji uživao u životu dok sam ih vrtio ka

Godišnji odmor u Africi Vilček je, kao volonter udruge Kolajna ljubavi, mjesec dana proveo u sirotištu u Songei. Cilj je da se djeci osigura obrazovanje donacijom od 120 eura, koliko stoji godišnja školarina

Vilček Novacki slobodno vrijeme provodi radeći humanitarne poslove, od rada u pučkoj kuhinji do pomaganja siročadi u dalekoj Africi

● ZAGREB

Vratio sam se iz Tanzanije sretni, potpuno ispunjen ljubavlju djece koja su u sirotištu u Songei našla mir svakodnevice. Koja više nisu gladna i imaju oko sebe ljude koji su puno ljubavi brinu da njihov život bude što mirniji. Mjesec dana mog godišnjeg odmora prošlo je u trenu i rado bih se opet vratio jer ta djeca trebaju i s radošću pričaju ljubav i pomoć svih onih koji su im voljni dati.

Tako Vilček Novacki, 38-godišnji Zagrepčanin, inače po zanimanju poštar, pun dojmova, opisuje svoj boravak u tanzanjskom sirotištu čije je osnivanje pokrenula Ivana Parlov, pokretačica udruge Kolajna ljubavi, pozivom na kumstvo afričkoj djeci kojoj je za godišnju školarinu potrebno samo 120 eura.

Odziv u Hrvatskoj bio je neočekivan, a onda je sazrijela i ideja o sirotištu u kojem će do kraja ljeta biti ukupno pedesetero djece.

Veseli doček

Cijela priča temeljena je na dobroti ljudi koji su željeli pomoći afričkim malisanima i koji i dalje to čine poklanajući im svoje vrijeme i bogateći tako svoj i njihov život. "Ne želim da netko misli kako se želim samoreklamirati, već isključivo nastojim potaknuti druge da razmisle o onome što je važno u životima svih nas. Nakon afričkog iskustva svatko mora biti bolji čovjek. Doček tih mališana, kad smo u devet navečer stigli u Songeu, pamtit ću cijeli život. Dočekali su nas širom otvorenih očiju i srca i pot-

**Top-igračka
Poklopac stare
kante s čavlim i
kolcem od trstike
kotrliju po cesti**

puno osvojili naša. Veliki je to poticaj za darivanje ljubavi prije svega - kaže Vilček koji je i u Hrvatskoj godinama volonter. Pomaže u radu pučkih kuhinja i na sve druge načine nevoljnicima kad je to moguće.

- Ta djeca su nevjerojatna. U stanju su od poklopca stare kante napraviti igračku. Dodaju čavao i kolac od trstike i igračke koju koturaju po cesti. Nastojao sam se družiti s

ZAHVALNA DJECA Djeca crtežima iskazuju zahvalnost volonterima

njima što više, osobito u igri. Mislim da sam za njih bio "tanzanjski lina park".

Nitko ne pita repete

Uživali su dok sam ih vrtio oko sebe kao na ringišpilu - opisuje Vilček svoje prijateljevanje s malim Afrikancima sa sjajem u očima. - Za ručak dobiju malo žganca i neko povrće i njihova dosta. Nisam čuo da je i jedan tražio repete. Nevjero-

jatno skromna su ta djeca, a istodobno im s lica ne silazi osmeh. Uživaju učiti i to je jedan od ciljeva - da dobiju dobru edukaciju. Uglavnom govore engleski pa smo tako i komunicirali, ali i oni su mene nešto naučili na svahili jeziku - sretno govori Vilček.

Dodaje kako nisu Hrvati jedini koji dolaze pomagati u Tanzaniju. Družio se s liječnicima kubancima koji rade u obližnjim bolnicama. Poslala ih je kubanska vlada koja ih i financira jer - u Kubi trenutno nemaju posla!

Dobri ljudi nastoje sve više pomoći Africi, poglavito djeci, ne bi li podigli razinu obrazovanja, a sukladno tome smanjili siromaštvo. AIB i malarija uzimaju brojne živote, a djeca ostaju siročad bez šanse da se izvuču iz bijede ako im netko ne pomogne.

U misiji u Songeji krajem prošle godine bile su i Zagrepčanke Maja Sansović i Željka Curin, a to je bio i poticaj za osnivanje još jedne udruge Gledati srcem koja

**Gradnja škole
Kamion "Kamen
po kamen škola"
skuplja se 10.000
€ za gradnju škole**

brine o nevoljnicima i u Hrvatskoj, ali i prikuplja sredstva za gradnju škole u Magogu. Kamen po kamen škola, akcija je kojom će se prikupiti oko 10.069 eura.

- Svaka cigla košta 7 kuna i mi smo sretni kad netko uplati novac i za jednu ciglu jer to su korak bliže cilju - kaže Maja.

Naime, u Magogu su već 30 godina dva hrvatska misijonara don Dražen Klapež i don Nikola Sarić koji nastoje pomoći tanzanjskoj djeci da dobiju što bolje obrazovanje.

Niz akcija

- Nakon što smo obilazile Tanzaniju popisujući djecu kojoj je potrebno kumstvo, Afrika nam se potpuno uvukla u srce. Moramo pomoći toj djeci pa smo mimo misijonarstva u Songeji potaknule još jednu akciju - kaže Maja. Dodaje kako će prodajom raznih sitnica, radiocimama, a možda i kakvim koncertom napokon realizirati projekt - sagraditi toliko potrebnu školu za tanzanjsku djecu.

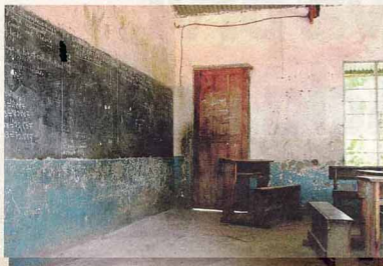
Naravno da se vraćam - oni čuvaju moje srce i jedva čekam da se vratim svojim malim anđelima - kaže Maja uvjeren da je svijet barem malo bolji kad pomogneš drugima. ● Goranka Jureško

ski misionar u Tanzaniji

ŠKOLA Tanzanijska djeca vole učiti pa makar i u derutnim školama (dolje)

Nastava pod krovom od grana trstike

Mališanima u Songeji, ali i drugim manjim ili većim mjestima u Tanzaniji svakodnevni život vrlo je težak. Osobito onoj koja ostanu bez oba roditelja. Škole na otvorenom, ispod grana trstike, gotovo su pravilo. Nastava se prekida kad padne kiša jer blato koje se stvori brzo otjera mališane. Na žalost, privatne škole, kojih također ima, koštaju godišnje do 200 dolara što sirotinja dakako nema pa ostaje neobrazovana, a lokalni vračevi jedini su kojima se vjeruje. Ne bi li se razbile vradžbine i predrasude nužna je edukacija, a to traži i novac i dobru volju dobrih ljudi. Ivana Parlovi njezina udruga Kolajna ljubavi zajedno s dobrim ljudima uspjela je barem djeci u Songeji osigurati krov nad glavom i učionice bez kiše. Uskoro bi i djeca u Magogu uz pomoć akcije Kamen po kamen mogla dobiti prve učionice i zamijeniti krov od trstike onim koji ne prokišnjava. ●G.J.

vjek lunapark, o na ringišpilu

Humanost Oko 400.000 ljudi godišnje dobrovoljno pomaže drugima

Čak 80 % hrvatskih volontera su žene

●ZAGREB

Koliko u Hrvatskoj ima onih koji pomažu drugima i za to ne dobivaju nikakvu plaću, odnosno volontiraju, nitko zapravo ne zna. Neke procjene govore da u vlastitoj zemlji ili negdje u inozemstvu volontira oko desetak posto ljudi tijekom godine, ili njih oko 400.000.

Većina uglavnom pomaže nekom iz svoje bliže okoline, ali sve je više onih koji odlaze i u inozemstvo, ali njihov broj ne prelazi 5000. Za sada su među onima koji odlaze pomoći u druge države u 80 posto slučajeva žene.

Inače, u ovoj godini koja je na međunarodnoj razini proglašena godinom volontiranja, sve su popularniji odlasci u Afriku gdje godinama rade hrvatski misionari pomažući osobito djeci, pružajući im krov nad glavom i mogućnost barem osnovnog obrazovanja. No, premda je prije četiri go-

MISIJA Sandra Stanić brine se o djeci u sirotištu na Havajima

dine u Hrvatskoj zaživio Zakon o volonterstvu, ta vrsta rada još uvijek nije dovoljno prisutna. Naime, američki podaci govore da se u Sjedinjenim Američkim Državama tijekom godine volonterskim radom bavi gotovo polovica odraslog stanovništva te oko 60 posto djece, odradujući tako oko 20

Inozemstvo Do 5000 volontera odlazi u misije diljem svijeta

milijardi radnih sati, što ukupno vrijedi oko 225 milijardi dolara.

Zanimljivo je da prema podacima Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva u Hrvatskoj polovica građana uopće ne razmišlja o volontiranju, odnosno o činjenici da bi, ne zbog koristi već zbog altruizma i humanosti, mogli pomoći drugima. Svi koji su se posvetili nekoj vrsti humanitarnog rada tvrde da su nakon toga bili zadovoljniji vlastitim životom, što bi mogao biti poticaj da volonterstvo ipak bude prisutnije nego li do sada i u Hrvatskoj.

●G.J.